

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40Csp/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117220126
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamila Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117220126.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Kamilou Nagyovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. U., Q.. XX.XX.XXXX, bytom U. Č.. D.. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Daliborom Pavelkom, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, o zaplatenie 2.314,16 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.250,36 € spolu s ročným 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.250,36 € od 25.08.2017 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných splátkach po 60,- € mesačne splatných vždy do 20. dňa v mesiaci od právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.09.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť istinu vo výške 2.314,16 € spolu s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 16.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „úverová zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému 2.500,-€. V zmysle bodu 1.1 Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky a Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a. s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Následne poukázal na vybrané rozhodnutia Krajského súdu v Prešove so. Zn. 12Co/149/2016 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/68/2017 z dôvodu, že úverová zmluva obsahuje dojednané anuitné splácanie úveru, pričom počet, termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky, rovnako tak aj poplatky. V uvedených rozhodnutiach odvolacie súdy uviedli, že záver, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov výlučne v dôsledku absencie jediného údaj - § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je opodstatnený a dôvodný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru úverová zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Bonita žalovaného bola žalobcom pred poskytnutím úveru overená.

2. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 24.08.2017 po zaslaní upozornenia na omeškania a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/ Opakovaným upozornením zo dňa 21.06.2017. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia predstavuje 2.314,16 € istiny, keď žalovaný do dňa zosplatenia uhradil na istinu sumu 185,84 €, z úrokov 138,74 €, úrokov z omeškania 1,19 €, z poplatkov za upomienku 60,-€.

Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Následne zameral svoje odôvodnenie žaloby na priznanie úroku po zosplatnení s poukazom na aktuálnu rozhodovaciu činnosť vybraných súdov, podstatu úroku a znenie § 497 v spojení s § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka s nárokom veriteľa požadovať úroky až do okamihu reálneho vrátenia poskytnutého peňažného plnenia.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 08.03.2018 uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu. Poukázal na desiatku rozhodnutí súdov prvej inštancie a odvolacích súdov v skutkovo identických veciach, v ktorých vystupovala v procesnom postavení žalobcu Prima banka Slovensko, a. s. a v procesnom postavení žalovaného spotrebiteľ. Súdny kvalifikovali úverové zmluvy ako bezúročné a bez poplatkov s právnym odôvodnením § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď dospeli k právnemu názoru, že aj keď bola v zmluve explicitne uvedená celková výška mesačnej splátky, nikde nebola uvedená výška splátok istiny a úroku, t. j. časť každej mesačnej splátky, ktorá mala zodpovedať sume započítanej na splatenie istiny, na splatenie úroku a poplatkov. Taktiež v zmluve nie je uvedený termín splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je síce uvedený počet mesačných anuitných splátok 108, avšak takéto vymedzenie nepredstavuje konkrétne určenie doby trvania zmluvného vzťahu, ktoré musí byť jednoznačné bez toho, aby spotrebiteľ musel zisťovať dobu trvania zmluvy výpočtom podľa počtu mesiacov splácania úveru. Väčšina súdov sa v odôvodneniach svojich rozhodnutí explicitne zaoberala rozsudkom Súdneho dvora C-42/20 15, ktoré bolo začaté na základe prejudiciálnej otázky predloženej Okresným súdom Dunajská Streda o výklade smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008. Súdny sa v tejto súvislosti zhodli na tom, že jeho závery sú pre spory prejednávané vo veciach ako je táto nezáväzný resp. bez právneho významu, nakoľko i prípade, že bol zistený konflikt smernice a vnútroštátneho zákona (§ 9 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch), smernici nemožno priznať priamy ani nepriamy účinok v konaniach medzi jednotlivcami, keďže táto je priamo záväzná len pre štát. Platí tak, že ani v tomto konkrétnom prípade nemožno smernici priznať nepriamy účinok, nakoľko nie je možný eurokonformný výklad citovaného ustanovenia zákona, čím by táto prakticky nahradila/vypustila toto zákonné ustanovenie. Jednalo by sa tak o výklad contra legem a takýto postup je v rozpore s princípom právnej istoty. K žalobcom označeným rozhodnutiam krajských súdov uviedol, že úverové zmluvy v týchto konaniach skončili s konečnou platnosťou označené za bezúročné a bez poplatkov. Nakoniec namietol aj žalobcom uplatnený úrok 17,90 % ročne zo sumy 2.314,16 € od 25.08.2017 do zaplatenia, keď nárok na zaplatenie zmluvného úroku po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru označili súdy za nedôvodný. K okolnostiam, ktoré viedli žalovaného k uzavretiu zmluvy o úvere uviedol, že v roku 2015 vyvstala u neho a jeho vtedajšej priateľky potreba riešenia bytovej otázky. Z tohto dôvodu si prenajali byt na ulici A. v F., avšak v súvislosti so vznikom nájomného vzťahu bolo potrebné zaplatiť kauciu vo výške 1.350,- € (trojmesačné nájomné). Zároveň potrebovali finančné prostriedky na zariadenie bytu, preto za danej situácie bol jediným riešením úver. Asi po pol roku sa s priateľkou rozišli a táto ho vyhodila zo spoločnej domácnosti, čo malo za následok, že sa stal bezdomovcom. Tento stav trvá prakticky dodnes, preto prespáva u rôznych známych alebo po ubytovniach. Uvedené malo tiež za následok, že začiatkom roka 2017 zostal bez akéhokoľvek príjmu. V súčasnosti sa už opätovne stavia na nohy. Zarába ako vie účasťou na sezónnych alebo brigádnych prácach a privyrába si na rôznych fuškách, aby do času nájdenia stáleho zamestnania si zabezpečil aspoň aký taký príjem na zabezpečenie h základných životných potrieb. V súčasnosti nedisponuje finančnými prostriedkami na zaplatenie celej dlžnej sumy prostredníctvom jednej platby. Na základe uvedeného si dovoľuje požiadať súd, aby mu postupom podľa § 232 odsek 3 a 4 Civilného sporového poriadku v časti, v ktorej žalobe vyhovie, povolil dlh splácať v mesačných splátkach po 60 € vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do úplného splatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Má totiž za to, že uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu jednorazovo, by sa jeho sociálna situácia výrazne zhoršila a iniciovanie prípadnej exekúcie a s tým spojený vznik trov exekučného konania by pre neho znamenal obrovskú finančnú záťaž. Zároveň platí, že žalobca by takýmto spôsobom vyriešenia nebol poškodený, nakoľko je finančnou inštitúciou, ktorá umožňuje svojim klientom poskytnuté úvery splácať v splátkach, pričom výška ním navrhovanej splátky 60 € je oveľa vyššia ako výška anuitnej plátky pôvodne dohodnutá v úverovej zmluve vo výške 47,26 € a k splateniu istiny žalovanej sumy by tak mohlo dôjsť v priebehu 42 mesiacov. Súdu doložil potvrdenie, že nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Čestne prehlásil, že nemá príjem z podnikateľskej činnosti a nie je nikde zamestnaný.

4. Žalobca na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že zmluva obsahuje dátum trvania zmluvy, keď v článku 2.11.04 Obchodných

podmienkach je uvedené, že „Zmluva o úvere zanikne uplynutím doby, na ktorú bola uzatvorená, t. j. splnením všetkých záväzkov klienta. Zmluva o úvere zanikne tiež odmietnutím čerpania zo strany banky a na základe dohody banky a klienta.“ K nároku úroku po zosplatnení zotrval na právnej argumentácii. Poukázal tiež na návrh zákona z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať Občiansky zákonník v § 53 ods. 9, ktorá navrhovaná zmena nebola nikdy legislatívne prijatá a zákon č. 106/2014 Z. z. ani žiadna iná zákonná novelizácia takéto ani obdobné ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu, neobsahuje. K žiadosti žalovaného o splátkový kalendár, ak by súd priznal možnosť plnenia dlhu v splátkach po 60 €, tak, ako žiada žalovaný, postupoval by súd v rozpore so zákonom. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Priznaním splátok vo výške 60 € by súd priznal žalovanému splácať úver v takmer rovnakej výške v akej mal hradiť úver v zmysle zmluvy 47,26€). Vôbec nejde o "oveľa vyššiu" splátku oproti úverovej zmluve ako tvrdí žalovaný. Namiesto určitej sankcie za to, že i žalovaný neplnil svoje zmluvné povinnosti, by bol teda žalovaný touto formou za porušenie zmluvy "odmenený". Takéto rozhodnutie súdu by bolo motiváciou pre klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti, pretože ich porušením v konečnom dôsledku získajú nižšiu splátku, a teda rovnako výhodné postavenie ako pôvodne zmluvne dohodnuté. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. Jediným dôvodom pre priznanie splátok žalovaným je jeho neschopnosť uhradiť dlh naraz. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by preukázal odôvodnenie rozhodnutia súdu, aby povolil splácania v splátkach. Ide o výnimočné oprávnenie súdu, ktoré musí zohľadniť rôzne kritériá, nielen situáciu žalovaného a uvedené musia byť aj preukázané vykonaným dokazovaním. V tomto prípade tak nie je. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný tak neuskutočnil a od predčasného zosplatnenia neuskutočnil ani jednu úhradu. K potvrdeniu o tom, že žalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nie je zrejmé, čo žalovaný chcel uvedeným preukázať. Toto potvrdenie znamená, že buď je zamestnaný alebo je nezamestnaný a nemá ani len snahu nájsť si zamestnanie, ktorým by dlh splatil. Žalovaný je mladý človek, neuvádza zdravotné ťažkosti, nie je dôvod, aby nemohol pracovať a splácať si svoje dlhy. Jeho obranu považuje žalobca za účelovú s úmyslom vyhnúť sa splateniu dlhu. Pri povolení splátok je nevyhnutné, aby nešlo o svojvoľné rozhodnutie bez doloženia relevantných dôkazov preukazujúcich komplexne majetkové a sociálne pomery žalovaného.

5. Dňa 13.06.2018 žalovaný na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 4 C.s.p. uviedol, že § 9 odsek 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch táto sporná otázka bola v poslednej dobe vyriešená napríklad v rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10Co/47/2017 zo dňa 20.02.2018 alebo v rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11 Co/496/2016 zo dňa 28.02.2018 v neprospech žalobcu, o čom má žalobca určite vedomosť, keďže bol sporovou stranou v predmetných konaniach. Krajský súd v tejto súvislosti výslovne poznamenal, že tvrdenie žalobcu, že pokiaľ by obsah textu obsahoval podrobný rozpis splátok istiny a úrokov, tak by sa neúmerne rozšíril obsah zmluvy súd hodnotil ako nelogické. Pokiaľ je jednou z podmienok platnosti úverovej zmluvy aj uvedenie presnej špecifikácie, z čoho mesačná splátka pozostáva, je povinnosťou to v zmluve uviesť, hoc by mala zmluva i o dve či tri strany navyše. Vo veci danosti náležitosti úverovej zmluvy v zmysle § 9 odsek 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, táto otázka bola vyriešená viacerými súdmi v neprospech argumentácie žalobcu, pričom konkrétne napríklad rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11Co/496/2016 zo dňa 28.02.2018. Nakoniec i toto rozhodnutie je žalobcovi určite veľmi dobre známe, keďže bol v ňom sporovou stranou. V žiadnom prípade sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu v otázke uplatňovania zmluvného úroku po mimoriadnom zosplatnení spotrebiteľského úveru, nakoľko sa jedná o značné vybočenie z dlhoročnej, zaužívanej a ustálenej rozhodovacej praxe súdov. Poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 1 Co/47/2017 zo dňa 20.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Co/37/2017 zo dňa 25.01.2018 alebo z posledného obdobia tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/164/2017 zo dňa 13.03.2018, ktoré voči takejto možnosti zaujali negatívne stanovisko. Z odôvodnenia ....Odvolací súd sa stotožňuje s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33 Odo 657/2005, v ktorej sa argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za "užívaní istiny" a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená, uzavretá a ustálená výhradne v spojení s ukončením úverovej služby, a teda uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery. Ak by

sme totiž pripustili, že cena sa môže meniť v čase a v závislosti od subjektívneho faktora správania spotrebiteľa, mala by táto skutočnosť zásadný dopad aj na ustálenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienok, za ktorých bude spotrebiteľ kontrahovať. ...Žalobca sa dovoláva nárokov na odplatné úroky, ktoré by mu patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky, a teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Keďže tento stav netrvá, je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privedená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa. Zmena záväzku logicky prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa a za podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je však potrebné rovnako uviesť, že k predčasnému zosplatneniu záväzku spotrebiteľa došlo konaním veriteľa, a teda, bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou (obsahu) záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku svojim jednostranným adresovaným právnym úkonom. ... pri plnení záväzku je potrebné za každých okolností vychádzať zo stabilizovaných podstatných náležitostí zmluvy, ktoré sprevádzajú celú existenciu a trvanie záväzku, a to až do času zmeny (obsahu) záväzku, ktorá predstavuje prekonanie dojednaných podmienok postupného splácania záväzku,.... Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa za obdobie po zosplatnení. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia 1 veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. ... Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robia absolútne neplatnou. ... úroky z úveru sú cenou peňažných prostriedkov a že ich nemožno zamieňať s úrokmi z omeškania, ktoré sú sankciou za to, že dlžník mešká so splnením peňažného záväzku. S týmto sa odvolací súd stotožňuje, a práve preto im priznal ich skutočný význam. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. Argumentácia o užívaní peňažných prostriedkov zo strany "delikventných klientov", znevýhodňujúcich riadne platiacich klientov/dlžníkov, patrí medzi časté argumenty zástancov úrokov popri úrokoch z omeškania a opomína sa nelichotivý stav spôsobený úverovaním bez odbornej starostlivosti s podceňovaním bonity spotrebiteľa. Odvolací súd poznamenáva, že dominus nad predčasným zosplatnením úveru je dodávateľ a povaha formulárových zmlúv je aj o panstve dodávateľa nad zmluvnými podmienkami, ktoré pre kontrakt sám pripravil vrátane primeraného sankčného mechanizmu za neplnenie povinnosti vrátiť úver. Úroky ako cena úverovej služby a ich platenie aj napriek tomu, že služba bola jednostranne predčasne ukončená vyvoláva tiež spoločensky nežiadúci stav. Nemali by byť pochybnosti o tom, že úroky predstavujú dôležitý prvok pri podnikaní s úvermi. Žalobca by mal o klientov súťažiť s inými obchodníkmi práve s akcentom na úroky a tak prispieť k skvalitneniu verejného života a nižším cenám úverov. Ak sa však prijme názor, že sa úroky

máju platiť aj po splatnosti, potom banka ani nemusí súťažiť o nových klientov, pretože to kruciálne, o čo ide pri tomto podnikaní z pohľadu veriteľa (úroky) má banka zabezpečené od svojich dlžníkov; postačí, že sú v omeškaní. Tak sa vynára inter alia aj otázka stavu obdobného stavu nútenej služby vo vzťahu k dlžníkom po predčasnom ukončení služby (po splatnosti pohľadávky). Z materiálneho hľadiska má default všetky účinky rovnajúce sa skončeniu služby, ktorej cieľom bolo na určitú dobu a na splátky prenechať spotrebiteľovi úverové prostriedky.

6. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktorom v ospravedlnenej neprítomnosti žalobcu vykonal dokazovanie vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, oboznámením žaloby, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX - Pôžička zo dňa 16.10.2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a. s. s účinnosťou od 01.10.2016, Opakovaným upozornením zo dňa 21.06.2017, Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 24.08.2017, Prehľadom splácania do predčasného zosplatnenia, potvrdeniami Prima banka Slovensko, a. s. o vklade hotovosti na účet zo dňa 29.03.2016, 20.12.2016, 20.01.2017, 22.02.2017, 07.04.2017, ako aj ostatným spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní o. i. uviedol, že obdobnú otázku, v konaní v ktorom vystupoval žalobca riešil aj Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 26Co/253/2017 zo dňa 26.06.2018, ktorý opätovne rozhodol, že pre namietanú absenciu zmluvy o SÚ v tomto konaní, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného máme zato, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi výhradne sumu zodpovedajúcu rozdielu poskytnutej istiny úveru a zaplatených splátok úveru. Krátkou cestou doložil vkladové lístky, ktorými žalovaný realizoval splácanie úveru. K žiadosti žalovaného o povolenie splácať zostatok istiny úveru formou splátok, opätovne poukázal na listiny doložené k vyjadreniu k žalobe, z ktorých vyplýva, že žalovaný je nemajetnou osobou, nachádzajúci sa v ťaživej sociálnej situácii, ktorý nemá nárok na poberanie akýchkoľvek dávok zo štátu a privyrába si príležitostnou brigádou. Ide o osobu so základným vzdelaním. Vo vyjadrení žalobca poukazoval na to, že splátky úveru boli dohodnuté vo výške 47,26 €, avšak žalovaný sám iniciatívne navrhol splácanie vo výške splátok 60,-€ mesačne. Týmto by došlo k splateniu úveru v 36 splátkach, čím by žalovaný splatil istinu, na ktorú má žalobca nárok skôr, ako bola dohodnutá splatnosť úveru. Z tohto titulu má zato, že povolenie splátok nebude pre žalobcu žiadny spôsobom znamenať zhoršenie jeho postavenia. Má zato, že žalobca má nárok len na zaplatenie sumy 2027,-€ spolu s 5% úrokom ročne zo sumy 2.027,-€ a to odo dňa 25.08.2017 do zaplatenia s povolením žalovanému túto sumu splácať prostredníctvom mesačných splátok vo výške 60,-€ pod stratou výhody splátok.

8. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom zo dňa 16.10.2015 vyplýva, že ju uzavrel žalovaný vymedzený identifikačnými údajmi fyzickej osoby ako klient/dlžník so žalobcom/bankou ako veriteľom. Predmetom zmluvy bolo dojednanie úveru vo výške 2.500,-€, druh úveru „Pôžička“, bezúčelový/splatenie záväzkov klienta, s poplatkom za poskytnutie úveru 75,-€, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver 1,16 €, výškou anuitnej splátky 42,26 €, termínom splatnosti 1.splátky 20.11.2015, počtom anuitných splátok 108, s termínom splatnosti 20.deň kalendárneho mesiaca, výška RPMN 20,84 %, priemerná RPMN 15,44 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 5.179,08 €, odplata 21,46 %, a s dojednanými poplatkami.

9. Z Opakovaného upozornenia zo dňa 21.06.2017 vyplýva výzva na úhradu omeškaných splátok vo výške 103,45 € s poučením o uložení zmluvnej pokuty vo výške 15,-€ a teda výzvy na úhradu 118,45 € do 26.06.2017. Zároveň vo výzve je uvedené poučenie, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy veriteľ uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej pohľadávky, ktorá k dnešnému dňu predstavuje 2.409,43 €.

10. Z Výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 24.08.2017 vyplýva, že veriteľ rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a žiadajú uhradiť dlh vo výške 2.514,09 € s príslušenstvom najneskôr do 03.09.2017.

11. Z Prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia ku dňu 24.08.2017 vyplýva, že žalovaný uhradil od 20.11.2015 do 22.05.2017 celkovo sumu 876,64 €, ktorá bola započítaná vo výške 671,08 € na úroky, 185,84 € na istinu, 19,72 € na poistné.

12. Z predložených vkladov v hotovosti označených odtlačkom pečiatky Prima banka Slovensko, a. s. pobočka Hlohovec a podpisom zamestnanca banky vyplýva, že žalovaný vkladal hotovosť na účet č. Y. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX - inkasný účet uvedený v úverovej zmluve - dňa 29.03.2016 sumu 100,- €, dňa 20.12.2016 sumu 50,-€, dňa 20.01.2017 sumu 50,-€, dňa 22.02.2017 sumu 48,-€, dňa 07.04.2017 sumu 125,-€; ktoré sumy nie sú uvedené v Prehľade splácania do predčasného zosplatnenia.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase poskytnutia úveru 16.10.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 2 písm. g) a h) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.a) až l), s), z), a aa).

18. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov platného a účinného v čase vzniku úverového vzťahu (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol uzavretou úverovou zmluvou založený spotrebiteľský vzťah, v ktorom žalovaný vystupuje ako spotrebiteľ a žalobca ako dodávateľ a ktorý spĺňa podmienky na priznanie zvýšenej hmotnoprávnej a procesnoprávnej ochrany podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka a Civilného sporového poriadku. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,-Eur s dojednanou odplatom vyčíslenou v zmluve percentuálne - 21,46 % (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch)

22. Celková čiastka úveru ako obligatórna náležitosť zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve je uvedená v sume 5.179,08 €, ktorá suma sa zrejme skladá - nakoľko v zmluve nie sú vyčíslené celkové náklady spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom - zo súčtu násobku počtu a výšky splátok ($108 \times 47,26$) s poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 75,-€, t. j. $5.104,08 \text{ €} + 75,-\text{€} = 5.179,08 \text{ €}$. Z uvedeného má súd za to, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť v sebe nezahŕňa poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, keď je nepochybné, že tento bol dojednaný vo výške 1,16 € mesačne a z toho dôvodu aj mesačná splátka v Prehľade splátok predstavovala sumu ($47,26 + 1,16$) 48,42 €. Z uvedeného mal súd zato, že celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, nie je uvedená v správnej výške, keď nevychádza zo správnej výšky celkových nákladov spotrebiteľa s úverom. Z uvedeného dôvodu následne vykonaných kontrolným prepočtom výšky RPMN dospel súd k záveru, že táto je nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, keď pri sume pôžičky/úveru 2.500 € a celkovej čiastke, ktorú musí klient zaplatiť 5.304,36 € [108 (počet splátok) $\times$ 48,42 (splátka s poistením) + 75 (poplatok za poskytnutie úveru)] je táto vo výške 21,23 % a nie 20,84 % - <http://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>.

23. K termínu konečnej splatnosti úveru bol súd toho názoru, že tento jednoznačne vyplýval z položky „Splatnosť úveru 21.10.2024“ tak, aby spotrebiteľ mal vedomosť ako dlho bude poskytnutý úver splácať.

24. K žalovaným namietanej ďalšej absencii obligatórnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch) súd bol toho názoru, že túto vedomosť žalovaný z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy nemal. Zmluva totiž neobsahuje rozčlenenie splátky úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky 47,26 € bez poistenia predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Zákonom stanovené členenie a označenie jednotlivých zložiek úveru nie je svojvoľné. Predstavuje prehľadné vymedzenie, aby sa dlžník ako spotrebiteľ dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby nebolo možné, že si veriteľ bude voči nemu uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Z ustálenej rozhodovacej činnosti súdnych autorít vyplýva, že účelom zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zvážiť. Nepostačuje a nie je v súlade s citovaným ustanovením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, je možné zistiť, že v zmluve stanovená mesačná splátka zahŕňa okrem istiny úverovej splátky aj splátku úrokov a poplatkov v neznámej výške. Jeho účelom je zabezpečiť pre spotrebiteľa možnosť vykonať si kontrolu splácania úveru z jeho strany v rámci plnenia svojich zmluvných povinností tak, aby spotrebiteľ mal možnosť kontrolovať stav svojho nesplateného úveru podľa týchto položiek. Primárnemu účelu právnej úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa, jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone, v čase vzniku zmluvného vzťahu, slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúce sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine tak i k úrokom a tiež prípadne k iným poplatkom. Je nepostačujúce uvedenie

„len celkovej výšky splátky“, v splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov a iných prípadných nárokov (teda aká časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov a ďalších nákladov).

25. Ako uviedol aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 23Co/294/2017 zo dňa 23.04.2018, je pravdou, že v rozhodnutí Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 o návrhu na začatie prejudiciálne v konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014 a ktorý súvisí s konaním žalobcu proti X. U. súdny dvor uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Otázka priameho účinku právnych noriem EÚ sa vo všeobecnosti týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú právnu normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto prípade veriteľ proti spotrebiteľovi) v zásade platí zákaz priameho (horizontálneho) účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Uznané vnútroštátne výkladové metódy vytvárajú právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EÚ. To ale neznamená, že tieto metódy môžu viesť k akémukoľvek výsledku, len aby bol dosiahnutý cieľ smernice. Súdny dvor už sám stanovil medze, ktoré súladný výklad má, hoci by sa opieral o uznanú vnútroštátnu metódu. Súdny dvor tieto medze prehľadne zhrnul vo veci C-212/04 rozsudok Súdneho dvora z 4.7.2006 keď uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem (proti zákonu) vnútroštátneho práva (aj rozsudok C-105/03 zo 16.6.2005, C-268/06 z 15.4.2008). Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by sudy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity). Podstatným je, že znenie zákona č. 129/2010 Z.z. v dotknutom ustanovení sa dostalo do konfliktu so smernicou (na čo poukazuje aj žalobca a s čím sa odvolací súd stotožňuje), čo sa zistilo až po rozsudku Súdneho dvora EÚ. Eurokomfortný výklad nemôže nahradiť znenie zákona a správne na takúto situáciu zareagoval zákonodarca a prijal novelu sporného ustanovenia

26. Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zákonodarca nesankcionuje neplatnosťou, ale poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu v tom, že ak nie je niektorý z týchto údajov v písmene a) až k) a v písmene r) až y) uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd tak prijal právny záver, že zmluva neobsahuje správne uvedenú RPMN v dôsledku nezohľadnenia poplatku za poistenie v celkových nákladoch, zmluva neobsahuje správne uvedenú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a neobsahuje rozpis splátky v jej členení v znení zákona účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu. Z uvedených dôvodov súd posúdil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Ako bolo uvedené, na vyhodnotenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pritom postačí absencia aj len jednej náležitosti. Preto súd po zhodnotení porušenia obligatórnych povinností v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a l), vyhodnotil zmluvu za

bezúročnú a bez poplatkov. Na základe uvedeného súd zhodnotil žalobu ako dôvodnú v časti, keď po započítaní vykonaných úhrad žalovaným vo výške - tak ako vyplývajú z Aktuálneho zostatku úveru - 876,64 € na istinu úveru a zohľadnení vkladov hotovosti na inkasný účet v sume 373,-€, súd započítal na splatenie istiny úveru (2.500,-Eur) celkovo sumu 1.249,64 €. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.250,36 € istiny. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej istiny dňom nasledujúcim po dni mimoriadneho zosplatnenia, preto je povinný zaplatiť žalobcovi z dlžnej sumy zákonné úroky z omeškania vo výške uvedenej vo výroku vyplývajúce z § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov v súlade so žalobcom uplatnenou výškou 5 % ročne od 25.08.2017 do zaplatenia.

29. Žalovaný požiadal o uloženie povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžný zostatok v splátkach a to z dôvodu jej zárobkových pomerov, ktoré sa ustálili. Súd mal z vykonanej lustrácie žalovaného preukázané, že tento nie je ženatý, je bezdetný a preto nemá inú prednostnú vyživovaciu povinnosť. Žalovaný v skutkových tvrdeniach opísal dôvody porušenia jeho platobnej disciplíny, tiež súdu preukázal úhrady pred mimoriadnym zosplatnením úveru, ktoré neboli žalobcom započítané na splatenie úveru. Nakoľko žalobca nebol prítomný na pojednávaní, znášal následok nemožnosti vyvrátenia pravdivosti tvrdených a preukázaných úhrad žalovaným na inkasný účet, keď súd nemal pochybnosti z predložených listín o vykonaných úhradách žalovaným v dôsledku ich riadneho označenia pobočkou žalovaného. Súd preto návrhu žalovaného vyhovel a umožnil mu v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. zaplatiť dlh v pravidelných mesačných splátkach po 60, € mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci, od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., keď náhradu trov konania pomerne rozdelil. Z pôvodne žalobcom uplatnených 2.314,16 € bola žaloba dôvodná v časti 1.250,36 istiny. Preto úspech žalobcu predstavoval 54,03 %, úspech žalovanej 45,97 %, čistý úspech žalobcu 8,03 %. Súd prihliadol na to, že zamietol žalobu aj v časti kapitalizovaného úroku do zosplatnenia ako aj uplatňovaného úroku po zosplatnení úveru. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol, že žiadna zo strán na náhradu trov konania nemá právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.